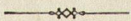

Ми съ найде на Иво'и порти;
Едношѣ клюквитѣ, а два пѣти виквитѣ: —
„Я отвори сестро Ангелино!
Отвори си ваши вѣти порти,
Оти идетѣ Иво со не'еста!“
Си отвори сестра Ангелина
И пречека млади мушуджіа,
Го пречека и въ образѣ го баци,
И го баци, и ашикѣ съ стори
Ашикѣ съ стори на мушуджіа.
Повторѣ ми дойде Иво со сватой;
Го пречека сестра Ангелина: —
„Добре дойде, мое мило брате
Мило брате, Иво добарѣ юнакѣ!
А що добро отаде ни дойде!
Не пуцифме такво младо добро!
Ала ти съ, брате, мило-моля
Да ме да'ишѣ за младѣ мушуджіа!“
Тога воритѣ Иво добарѣ юнакѣ:
„А егиди сестро Ангелино!
Аль за мене добро, аль за тебе!
Тая не ѣ млади мушуджіа
Туку му ѣ 'уба'а не'еста!“
Тога ми съ сестра устраила,
Тѣ си влезе во земни керали,
Ничкумѣ легна, дробни сѣлди ронитѣ,
Дури ми го кералѣ завадила.
Ѣ говоритѣ Иво добарѣ юнакѣ:
„Мѣлчи, мѣлчи, сестра Ангелино!
Како найдофѣ любовѣ спроти мене,
Такѣ ке найдамѣ момче спроти тебе.“

Марко Секула и кралѣ Латинина.

Седитѣ Марко на диванѣ високи,
Му паднала книга на рамена,
Книга пейтѣ, подѣ мустака съ смеитѣ.
Го догледа млада Марко'ица: —